

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: OT/118/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116011503
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Schmidtová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3116011503.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd R. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.02.2020 samosudkyňou JUDr. Beátou Schmidtovou takto

rozhodol:

obžalovaný

A. S. - nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom H. - R. T., S. XXXX/XX

je vinný, že

dňa 09.10.2016 v čase približne o XX.XX hodine, keď išiel po ceste smerom domov po ulici S. v obci R. T. a prechádzal okolo domu číslo XXXX/XX, kde bol vo dvore N. Z., narodený XX.XX.XXXX, bytom H. -R. T., ulica S. číslo XXXX/XX, spolu s ostatnými členmi rodiny, po vzájomnej verbálnej potýčke sa vyhrážal poškodenému N. Z. a jeho rodine takým spôsobom, že im povedal: „Všetkých Vás vystriemam!“, čím konanie obvineného vyvolalo u poškodeného N. Z. obavu o svoj život a život svojich rodinných príslušníkov,

t e d a

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 11.10.2016 bola na Okresný súd Trenčín doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Trenčín č. k. 2Pv 701/16/3309-8 zo dňa 11.10.2016 na obvineného A. S., nar. XX.XX.XXXX, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, a to na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný A. S. v prípravnom konaní ako aj pred súdom poprel spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Vypovedal, že kritického dňa nedošlo k žiadnej vzájomnej potyčke medzi ním a Z.. Na invektívy rodiny Z. spočiatku nereagoval, následne povedal dve vety, že nech ho neotravujú a nech mu dajú pokoj. K tejto reakcii došlo počas chôdze, ani pri ich dome sa nepristavil, oni naďalej nadávali a vykrikovali. Poprel, že by vôbec vyslovil vetu o tom, že ich všetkých vystriela. Ako dôvod konfliktu medzi ním a Z. poznačil skutočnosť, že kedysi dávno poradil starému pánovi Z., aby N. Z. vydedil a keďže on sa to asi dozvedel, od vtedy neustále vyvoláva konflikty.

Pravdivosť výpovede obžalovaného spochybňujú výpovede svedkov P. Z., B. O. C., A. S., nar. XX.XX.XXXX, N. Z. a R. Z., ktorí popísali priebeh skutku v podstate zhodne pred súdom, ako vo svojich výpovediach z prípravného konania.

Svedkyňa P. Z. v prípravnom konaní ako aj pred súdom popisovala priebeh incidentu medzi nimi a obžalovaným A. S. zhodne ako jej rodinní príslušníci R. Z., N. Z., a B. O. C.. K celému incidentu došlo na základe slovnej potyčky medzi nimi a obžalovaným z toho dôvodu, že dávajú mu za vinu zastrelenie ich dvoch psov, naposledy 6-ročného Leonbergera. Obaja psy zmizli, pričom je verejne známe tajomstvo, že obžalovaný A. S. striela vo dvore psov, údajne postriela už 13 psov rôznym ľuďom z dediny, avšak nikto sa s ním nechce dostať do konfliktu. Je to čudák, u ktorého nikto nevie ako zareaguje, je poľovníkom a vlastní legálne držané zbrane. Celý incident začal po príchode z kostola, dňa 09.10.2016, kedy N. Z. vyzval obžalovaného, či sa nehanbí chodiť do kostola a hrať sa na kresťana katolíka, keď zabíja nevinné zvieratá, na čo obžalovaný reagoval, že ich všetkých vystriela a reagoval agresívne. Z obavy o svoj život, pretože táto hrozba od obžalovaného znela vážne, sa obávali, že svoje vyhrážky aj splní a preto boli podať trestné oznámenie. Z počutia od ostatných občanov z dediny vie, že práve obžalovaný A. S. postriela v dedine viacero psov, ktorí bez stopy zmizli. Na otázky svedkyne, kam obžalovaný dal ich psa, neodpovedal, zapchával si rukami uši, následne reagoval tak, že pôjde ich udať na políciu, že ho krivo obviňujú. Keďže svedkyňa na neho neprestávala kričať, aby sa vyjadril, prečo zabíja nevinné zvieratá, odkryl si obžalovaný uši a zakričal, že ich všetkých postriela. Keď svedkyňa nadobudla presvedčenie, že by mohol túto hrozbu aj vykonať, nakoľko má v legálnej držbe zbrane, je čudák, nevedia predvídať jeho reakciu, odporúčala rodičom, aby to šli oznámiť na políciu.

Svedkyňa R. Z., manželka N. Z. potvrdila priebeh incidentu tak, ako uviedla jej dcéra P. Z.. Svedkyňa potvrdila vo svojich výpovediach z prípravného konania ako aj pred súdom, že nikto s obžalovaným nechce mať v dedine konflikt, pretože sa ho všetci boja, že by mohol svoje vyhrážky splniť, obávajú sa o svoj život. N. sa vie o tom, že postriela údajne 13 psov rôznym ľuďom v dedine. A keďže má zbrane, boja sa o svoje životy a o životy svojich blízkych.

Svedok N. Z. potvrdil výpovede svojej manželky a svojej dcéry R. Z. a P. Z.. K svojej výpovedi dodal, že posledný pes 6-ročný Leonberger, ktorý im zmizol bez stopy, bol veľmi milý a priateľskej povahy, je pravdou, že preskočil plot a prechádzal sa po dedine, avšak bol prítulný, nebol nepriateľský a nikomu neublížil. Všeobecne o obžalovanom sa vie, že nemá rád psov, vyjadril sa že všetkých psov treba zlikvidovať. Počul od jedného suseda, ktorý videl, že ich Leonberger vošiel do dvora ku S. a potom bolo počuť výstrel. Svedok však nechce byť menovaný, pretože má z obžalovaného strach.

Svedok B. O. C., manžel P. Z. býva spoločne s manželmi Z. a ich dcérou (jeho manželkou) v spoločnom rodinnom dome. V prípravnom konaní ako aj pred súdom potvrdil, že obžalovaný počas tohto, ako venčieval ich Leonbergera, reagoval agresívne, keď ich stretol, obžalovaný sa konkrétne vyjadril, že „držte si toho psa lebo vám ho zastrelím“, pričom Leonberger ani len náznakom neprejavil o obžalovaného záujem ani sa k nemu nikdy nepriblížil, pokiaľ bol svedok pri ňom. Taktiež počul, že obžalovaný zastrelil viacero psov v dedine, označil obžalovaného za zlého človeka. Keď sa dial incident kritického dňa 09.10.2016, nachádzal sa od obžalovaného S. v záhrade rodinného domu asi 10 metrov, takže presne počul, čo obžalovaný S. povedal a ako prebiehala komunikácia medzi obžalovaným S. a rodinou Z..

Svedok A. S., nar. XX.XX.XXXX, v prípravnom konaní ako aj pred súdom vypovedal, že vie o skutočnosti, že obžalovaný A. S. (obžalovaný) - jeho menovec, v dedine postriela viacero psov. Je pravdou, že niekedy bolo v dedine počuť strelbu, avšak konkrétne nevidel, že by obžalovaný strieľal, resp. zastrelil nejakého psa. Potvrdil, že pes rodiny Z. voľne behával po ulici, chodil na návštevy k susedom, lebo bol

zvedavý, ale nikdy nikomu neublížil. O tom, že sa stratil, sa dozvedel od pána N. Z.. Pred súdom vysvetlil, ako má postupovať poľovník, pokiaľ náhodou v revíri zastrelí voľne pusteného psa, že je povinný vec nahlásiť poľovnému združeniu, zistiť majiteľa a tak ďalej.

Pred súdom bol vypočutý svedok S. N., predseda poľovného združenia D. - E., so sídlom v H.. Obžalovaný bol dlhoročným členom poľovného združenia, ako člena ho pozná asi 15 rokov, stretávajú sa v rámci poľovačiek, ale nie sú ani kamaráti ani známi. Nie sú mu zrejmé žiadne postihy v rámci výkonu poľovníctva voči obžalovanému zo strany združenia, a nemá poznatok, že by porušil svojim správaním stanovú poľovného združenia. V deň, keď sa mal stať incident, ktorý teraz je riešený pred súdom, bol v rámci ohliadky revíru v T., kde ho pristavila rodina Z. a dotazovali sa na strateného psa - Leonbergera, ktorého márne hľadali. Svedok im uviedol, že v deň, keď sa im mal stratiť pes nebola hlásená žiadna strelba poľovníkmi, a on sám nič nepočul. Z. ho žiadali ako predsedu poľovného združenia, aby boli obžalovanému odňaté zbrane. Vysvetlil im, že on nie je na to kompetentný, že kompetentný je na to orgán, ktorý zbrojný preukaz vydal. Z. pozná z videnia, pretože chodievali s veľkým psom - Leonbergerom do lesa na prechádzky, vie o aké plemeno sa jedná, a že je to veľmi veľký pes. Svedok uviedol, že pokiaľ by v poľovnom revíri bol poľovníkmi zastrelený pes, musel by o tom byť záznam v Knihe poľovného revíru. Takýto žiadny záznam sa tam nenachádza, takže žiadny z poľovníkov ich psa zastreliť nemohol, pretože oni poznajú svoje povinnosti, a museli by o tomto urobiť záznam - k zastreleniu psa môže dôjsť len výnimočne v poľovnom revíri, pokiaľ pes vykazuje znaky besnoty alebo štyve zver. Na pripomienky obžalovaného, ktorý svedka obvinil z toho, že on vlastne naviedol rodinu Z., aby ho udali na políciu, a aby mu boli odobraté zbrane, svedok zotrval na svojej výpovedi, že nikomu nič neodporučil, ani nikoho na nič nenavádzal. Z titulu svojej funkcie len oboznámil rodinu Z. o tom, kto je kompetentný odňať zbraň na základe nejakého podozrenia.

Súd na návrh obhajoby pred súdom tiež vypočul svedkov A. Z., nar. XXXX, a pani A. Z., manželku A. Z., susedov rodiny Z., ktorí bývajú cez ulicu oproti domu rodiny N. Z.. A. Z. ako aj manželka A. Z. vypovedali, že s rodinou pána N. Z. nemajú dobré vzťahy, nevychádzajú dobre, pretože asi pred 15 rokmi N. Z. udal suseda A. Z. na políciu kvôli tomu, že vraj kradol drevo. Obaja svedkovia potvrdili, že Leonberger rodiny Z. preskakoval plot, chodieval po dedine, chodieval aj k nim do dvora, oni sa ho báli, ale je pravdou, že nikdy im ten pes neublížil. Keď sa stal incident dňa 09.10.2016 boli od miesta incidentu vzdialení cca 10 až 20 metrov, počuli dobre každé slovo, ktoré tam padlo, a popreli, že by obžalovaný A. S. sa mal vyhrážať rodine N. Z.. Naopak s obžalovaným A. S. majú veľmi dobré vzťahy, lebo keď niečo potrebujú, tak pán S. im vždy pomôže. Naposledy im narezal drevo na zimu a teda s obžalovaným majú dobré vzťahy a určite sa nedopustil žiadneho trestného činu. Obaja zhodne popísali skutok tak, že celá rodina Z. na obžalovaného A. S. kričala, opľzlo mu nadávali, on však na tieto ich kriky vôbec nereagoval a bez slova išiel domov.

V spise sa nachádzajú listinné dôkazy a to úradné záznamy zo dňa 09.10.2016, záznam o dychovej skúške, kópie zbrojného preukazu obžalovaného ako aj potvrdenie o predbežnom zaistení zbrane zo dňa 09.10.2016.. Z týchto listinných dôkazov je zrejmé, že dňa 09.10.2016 o 17.33 hodine bola vykonaná skúška na alkohol v krvi prostredníctvom Drägera príslušníkmi polície u obžalovaného A. S., nar. XX.XX.XXXX (obžalovaný), s nulovým výsledkom. Je zrejmé, že obžalovaný je držiteľom zbrojného preukazu číslo 225499, vydaného dňa 19.07.2016, a drží zbrane na základe oprávnení 728187, 728185, 728184, 728186, teda opakovaciu brokovnicu, brokovú dvojku, brokovú kozlicu a jednotkovú brokovnicu. Po zadržení vtedy obvineného mu bolo vystavené potvrdenie o predbežnom zaistení všetkých štyroch zbraní a streliva. Z úradných záznamov spísaných na OO PZ Nemšová a OR PZ Trenčín, je možné zistiť, že dňa 09.10.2016 o 11.45 hodine sa dostavili na OO PZ Nemšová osoby P. Z., nar. XX.XX.XXXX, R. Z., nar. XX.XX.XXXX, N. Z., nar. XX.XX.XXXX a B. O. C., nar. XX.XX.XXXX, ktorí boli podať trestné oznámenie na A. S., nar. XX.XX.XXXX, ktorý sa im vyhrážal, že ich postriela. Spôsobom vyhrážania podozrivej osoby vzbudil u oznamovateľov dôvodnú obavu o ich život a zdravie, nakoľko podozrivá osoba mala vystrieľať viacero psov v obci, a v minulosti bolo podozrivému A. S. odobraté povolenie vlastníť strelné zbrane z dôvodu nadmerného požívania alkoholu. Zbrane mu však boli vrátené a potom čo ich má späť asi tri mesiace im zmizol ďalší pes, o ktorom vedia, že im ho zastrelil. Ľudia v dedine sa ho boja, pretože je čudák.

Z ďalšieho úradného záznamu je zrejmé, že bol následne zadržaný podozrivý A. S., nar. XX.XX.XXXX, a bol mu zadržaný zbrojný preukaz a zaistené zbrane a strelivo - jednotková brokovnica, dvojková

brokovnica, opakovacia guľovnica, broková kozlica a strelivo v počte 92 kusov nábojov do brokovnice, náboje do samopalu v počte 32 kusov a náboje do guľovnice v počte 18 kusov.

Súd po vykonanom dokazovaní zistil, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, pretože sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu.

Súd po vrátení veci Krajským súdom v Trenčíne uznesením sp. zn. 2To/62/2017 zo dňa 01.02.2018, opätovne prejednal predmetnú trestnú vec na základe pokynov, respektíve právnych názorov krajského súdu, opakovane dopodrobna vypočul svedkov A. Z., A. Z., N. Z., P. Z., R. Z. a zaoberal sa skutočnosťami, na ktoré poukázal vo svojom rozhodnutí krajský súd.

Po zopakovaní všetkých už vykonaných dôkazov výsluchmi všetkých svedkov okrem B. O. C., ktorého účasť nebol súd schopný zabezpečiť z dôvodu nemožnosti zistiť miesto jeho pobytu, nezistil žiadne nové okolnosti, ktoré by zmenili pôvodný verdikt súdu. X. v konfrontácií s pánom A. Z. a A. Z. ozrejmil udalosti okolo dreva, ktoré im mal priviesť, a ktoré pri prvotnom rozhodovaní súdu spochybňovali výpovede týchto dvoch svedkov. Pri prepočúvaní ostatných svedkov a poškodeného N. Z., svedkovia zotrvali na svojich výpovediach, vzhľadom na odstup času si však už dopodrobna nepamätali, kde kto stál alebo kde kto sedel, a všetci svedkovia sa zhodli na tom, že uvedený konflikt s obžalovaným sledoval z bezprostrednej blízkosti, všetci počuli vyhrážky v znení tak ako tak uvádza obžalobný návrh a v podstate sa od najdôležitejších okolností prípadu vo svojich výpovediach oproti pôvodným v podstatných veciach neodchyľovali.

Po opakovanom vrátení veci krajským súdom uznesením sp. zn. 2To/43/2019 zo dňa 31.10.2019 súdu prvostupňovému, krajský súd uložil vykonať konfrontácie medzi jednotlivými účastníkmi incidentu, pričom súd túto konfrontáciu vykonal a táto konfrontácia vniesla do prípadu nové svetlo. Súdu sa objasnila skutočnosť, prečo svedkovia A. a A. Z. vypovedali pred súdom a v prípravnom konaní v prospech obžalovaného. Medzi svedkami panuje vzájomná nevraživosť pochádzajúca z dávnejšej doby, kedy pani A. Z. uviedla, že po presťahovaní sa pani R. Z. do obce, si táto myslela že „je niečo viacej“, lebo sa presťahovala zo Súče. Keď postavili obrovský dom, otvorili si v tomto dome potraviny, a práve aj svedkyňa R. Z. potvrdila, že od tejto doby sa datuje zhoršenie ich susedských vzťahov (napriek tomu, že pani A. Z. v prvopočiatkoch ešte keď bola svedkyňa R. Z. mladšia, jej opatrovala malú P.). Nepodarilo sa odstrániť rozpory vo výpovediach medzi na jednej strane A. Z. a A. Z. a na strane druhej manželmi Z., R. a N. Z. a ich dcérou P. Z.. C. vysvetlená aj otázka, či dcéra P. Z. navštívila A. a A. Z. po incidente, čo všetci z rodiny Z. potvrdili (ich dcéra P. bola za A. a A. Z., ale nie ich ovplyvňovať, ale ich bola žiadať, aby povedali pravdu). Počas výkonu konfrontácií s poukazom najmä na reakcie obžalovaného na jednotlivé konfrontácie, súd nezmenil právny názor, a znova sa len utvrdil v tom, že rodina Z. (poškodená) nemá dôvod osočovať alebo krivo obviňovať obžalovaného a naopak konfrontáciou sa potvrdilo, ale najmä aj reakciou obžalovaného, že je prchkej povahy, výbušnej povahy, čo je možné zistiť aj z prehrávky posledného hlavného pojednávania. Súd teda neuveril výpovedi A. a A. Z., že pri incidente obžalovaný len mlčky prešiel popred dom rodiny Z. a že nereagoval žiadnym spôsobom na ich invetívny voči nemu a že vôbec nereagoval žiadnymi slovami na nadávky P. a R. Z..

Súd pri uznaní viny predovšetkým vychádzal z výpovedí a konfrontácií svedkov priamo zúčastnených na tomto incidente, ktorí spontánne vypovedali opätovne o celom priebehu incidentu, a súd nemal prečo pochybovať o pravdivosti ich výpovedí, nakoľko týchto svedkov opakovane prepočúval osobne pred súdom a žiadny z týchto svedkov sa nejavil byť nepravdovravným alebo chtivým zveličovať udalosti alebo nadsadzovať nebezpečnosť situácie, ktorá vznikla. Prihliadnuc na skutočnosť, že všetci títo svedkovia nemali iný dôvod, aby vyvolávali slovný konflikt s obžalovaným, okrem tej skutočnosti, ktorú zhodne popisovali, teda že im mal zastreliť psov, súd dospel k záveru, že trestné stíhanie je dôvodné, a že sa skutočne obžalovaný dopustil žalovaného skutku tak, ako je uvedené v obžalobnom návrhu. Súd sa opakovane stotožnil s obsahom skutku ako takého ako aj právnu kvalifikáciu konania obžalovaného v súlade s obžalobným návrhom prokurátora.

Z výpovedí svedkov ako aj z prečítanej výpovede z prípravného konania svedka B. O. C. je zrejmé, že sa skutok stal, že obžalovaný naplnil svojím konaním všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, pretože inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu. Z výpovedí, ako aj konfrontácií, najmä N. Z., P. Z. a R. Z., ako aj z prečítanej výpovede svedka z prípravného konania B. O. C., je zrejmé a opakovane to svedkovia potvrdili vo svojich výpovediach ako aj pri konfrontáciách pred súdom, že mali obavu o

svoj život a zdravie pri skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pretože mali na túto obavu konkrétne odôvodnené skutočnosti. Pri konfrontáciách pred súdom pani P. Z., ako aj R. Z. uviedli, že odkedy boli obžalovanému odňaté zbrane, za toto obdobie sa v dedine nestratil ani jeden pes, čo je už skoro tri roky.

Okrajovo súd uvádza, že je nutné a veľmi potrebné prešetriť dôvod vzniku slovnej potyčky medzi obžalovaným a svedkami Z., pretože pokiaľ by bolo zistené, že dochádzalo k strielaniu psov v dedine zo strany obžalovaného, by bolo naďalej možné stíhať tohto aj pre týranie zvierat alebo obdobný trestný čin. Z výpovedí svedkov predovšetkým aj vyplýva, že psy, ktoré zmizli, v krátkom časovom úseku po celej dedine, boli psami čistokrvnými, ktorých taktiež hodnota nie je zanedbateľná.

Obžalovaný A. S. bol v minulosti bol trikrát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť, avšak vo všetkých troch prípadoch sa na páchatel'a hľadí ako keby súdne trestaný nebol. V minulosti bol dvakrát priestupkovo riešený pre porušenie pravidiel cestnej premávky. Z miesta bydliska hodnotený neurčito.

Pri výmere trestu súd prihliadal na stupeň spoločenskej nebezpečnosti trestnej činnosti spáchanej obžalovaným, na účel trestu, na pomery páchatel'a ako aj na možnosti jeho nápravy. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie a výmery trestu, súd s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osoby obžalovaného dospel k záveru, že u obžalovaného A. S. je postačujúce uloženie podmieneného trestu, teda trestu nespojeného s jeho výkonom. Preto mu opakovane uložil trest v dolnej polovici trestnej sadzby v trvaní 3 mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal.